

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

कृष्णयजुर्वेदे एकाग्रिकाण्डे
॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ हरिः ओ(४)म् ॥

प्र॒सु॒ग्म॒न्ता॑ धि॒यसा॒नस्य॑ स॒क्षणि॑
व॒रेभि॑र्व॒राग्ं अ॒भिषु॑प्रसी॒दत।
अ॒स्माक॒मिन्द्र॑ उ॒भयं॑ जु॒जोष॑ति
यथ्सौ॒म्यस्या॑न्ध॒सो बु॒बोध॑ति।
अ॒नृ॒क्ष॒रा ऋ॒जव॑स्सन्तु॒ पन्था॑ येभि॒स्सखा॑यो
यन्ति॑ नो व॒रेय॑म्।
सम॑र्य॒मा सं भ॑गो॒ नो नि॑नीया॒थ्सं जा॑स्प॒त्यग्ं
सु॒यम॑मस्तु॒ देवाः।
अ॒भ्रा॑तृ॒घ्नीं व॒रु॒णाप॑ति॒घ्नीं बृ॒हस्प॑ते।
इन्द्रा॑पु॒त्रघ्नीं॑ ल॒क्ष्म्यं॑ ताम॒स्यै स॑वित॒स्सुव॑।
अघो॑रच॒क्षुर॑प॒तिघ्न्ये॑धि शि॒वा
प॒तिभ्य॑स्सु॒मना॑स्सु॒वर्चाः॑।
जी॒व॒सू॒र्दे॒वका॑मा स्यो॒ना शं नो॑
भव॑ द्वि॒पदे॒ शं च॑तु॒ष्पदे॑।
इ॒दम॒हं या त्वयि॑ प॒तिघ्न्यं॑ ल॒क्ष्मि॑स्तां निर्दि॒शामि॑।
जी॒वाग्ं॑रु॒दन्ति॑ वि॒म॒यन्ते॑ अध्व॒रे

Please let us know of any errors in this text.

दी॒र्घाम॒नु प्र॒सितिं॑ दी॒धियु॑र्नरः।
 वा॒मं पि॒तृभ्यो॑ य इ॒दग्ं संमे॑रि॒ रे मयः॑
 पति॑भ्यो॒ जन॑यः परि॒ष्वजे॑।
 व्यु॑क्षत्कूरमुद॑च॒न्त्वाप॑ आऽस्यै
 ब्रा॑ह्म॒णास्त्र॑प॒नग्ं हर॑न्तु।
 अवी॑रघ्नी॒रुद॑च॒न्त्वापः॑।
 अ॒र्य॒म्णो अ॒ग्निं परि॑ यन्तु क्षि॒प्रं
 प्रती॑क्षन्ताग्ं श्व॒श्र्वो दे॒वरा॑श्च।
 खेऽन॑सः॒ खे रथः॑ खे यु॒गस्य॑ शचीपते।
 अ॒पा॒लामि॑न्द्र॒ त्रिः पू॒र्व्य॑कर॒थ्सूर्य॑वर्चसम्।
 शं ते॒ हिर॑ण्य॒गंश॑मु॒ स॒न्त्वाप॑श्शं ते॒ मे॒धी
 भ॑वतु॒ शं यु॒गस्य॑ तृ॒द्व।
 शं त॒ आप॑श्श॒तप॑वित्रा भव॒न्त्वथा॑
 पत्या॑ त॒न्वग्ं स॑ग्ं सृ॒जस्व ॥ 1 ॥

दी॒धियु॑र्नरोऽष्टौ च॑ ॥ 1 ॥

हिर॑ण्यवर्णा॒श्शुच॑यः पाव॒काः
 प्रच॑क्रमु॒र्हित्वाऽव॑द्यमापः।
 श॒तं प॒वित्रा॑ वि॒तता॑ ह्या॒सु ताभि॑द्वा
 दे॒वस्स॑वि॒ता पु॑नातु।
 हिर॑ण्यवर्णा॒श्शुच॑यः पाव॒का या॑सु

जा॒तः क॒श्यपो॒ यास्व॒ग्निः।
या अ॒ग्निं गर्भं॑ दधि॒रे सु॒वर्णा॒स्तास्त॒
आप॒श्शग्ग्॑ स्यो॒ना भ॑वन्तु।
यासा॒ग्ग्ं राजा॒ वरु॑णो॒ याति॒ मध्ये॑
सत्या॒नृते अ॑व॒पश्य॒ञ्जना॑नाम्।
या अ॒ग्निं गर्भं॑ दधि॒रे सु॒वर्णा॒स्तास्त॒
आप॒श्शग्ग्॑ स्यो॒ना भ॑वन्तु।
यासां॑ दे॒वा दि॒वि कृ॑ण्वन्ति॑ भ॒क्षं या
अ॒न्तरि॑क्षे बहु॒धा नि॒विष्टाः।
या अ॒ग्निं गर्भं॑ दधि॒रे सु॒वर्णा॒स्तास्त॒
आप॒श्शग्ग्॑ स्यो॒ना भ॑वन्तु।
शि॒वेन॑ त्वा चक्षु॑षा पश्यन्त्वाप॒श्शिव॑यां
त॒न्वोप॑स्पृशन्तु त्वचं॑ ते।
घृ॒तश्चु॑त॒श्शुच॑यो॒ याः पा॑व॒कास्तास्त॒
आप॒श्शग्ग्॑ स्यो॒ना भ॑वन्तु।
परि॑ त्वा गि॒र्वणो॒ गिरं॑ इ॒मा भ॑वन्तु वि॒श्वतः॑।
वृ॒द्धायु॑मनु॒ वृद्ध॑यो॒ जुष्टां॑ भवन्तु॒ जुष्ट॑यः।
आ॒शासा॒नेत्ये॑षा।
पू॒षा त्वे॒तो न॑यतु॒ हस्त॑गृह्या॒श्विनौ॑
त्वा॒ प्रव॑हता॒ग्ग्ं रथे॑न।

गृहान्गच्छ गृहपत्नी यथाऽसौ
वशिनी त्वं विदथमावदासि ॥ 2 ॥

भवन्तु पञ्च च ॥ 2 ॥

सोमः प्रथमो विविदे गन्धर्वो विविद् उत्तरः।
तृतीयो अग्निष्टे पतिस्तुरीयस्ते मनुष्यजाः।
सोमोऽददद्गन्धर्वाय गन्धर्वोऽददद्ग्रये।
रयिं च पुत्राग्श्वादादग्निर्मह्यमथो इमाम्।
गृभ्णामि ते सुप्रजास्त्वाय हस्तं मया
पत्यां जरदष्टिर्यथाऽसः।
भगो अर्यमा संविता पुरन्धिर्मह्यं
त्वाऽदुर्गार्हपत्याय देवाः।
ते ह पूर्वे जनासो यत्र पूर्ववहो हिताः।
मूर्धन्वान् यत्र सौभ्रवः पूर्वा देवेभ्य आतपत्।
सरस्वति प्रेदमं व सुभंगे वाजिनीवति।
तां त्वा विश्वस्य भूतस्य प्रगायामस्यग्रतः।
य एति प्रदिशस्सर्वा दिशोऽनु पवमानः।
हिरण्यहस्त ऐरं मस्स त्वा मन्मनसं कृणोतु।
एकमिषे विष्णुस्त्वाऽन्वेतु द्वे ऊर्जे त्रीणि
व्रताय चत्वारि मायोभवाय पञ्च
पशुभ्यष्पडृतुभ्यस्सप्त सप्तभ्यो

होत्रा॑भ्यो॒ विष्णु॑स्त्वाऽन्वे॑तु।
 सखा॑ स॒प्तप॑दा भव॒ सखा॑यौ स॒प्तप॑दा
 बभूव॑ स॒ख्यं ते॑ गमेय॑ग्ं स॒ख्यात्ते॒ मा यो॑षग्ं
 स॒ख्यान्मे॒ मा यो॑षा॒स्सम॑याव॒ सङ्क॑ल्पावहे
 संप्रि॑यौ रोचि॒ष्णू सु॑मन॒स्यमा॑नौ।
 इष॒मूर्ज॑म॒भि सं॑वसा॒नौ सं नो॑ मनाग्ं॒सि
 सं व्र॑ता समु॑ चि॒त्तान्या॑करम्।
 सा त्वम॒स्यमू॑हम॒मूह॑मस्मि॒ सा त्वं द्यौर॑हं
 पृथि॒वी त्वग्ं॑ रेतो॒ऽहग्ं॑ रेतो॒भृत्त्वं
 मनो॒ऽहम॑स्मि॒ वाक्त्वग्ं॑ सामा॒हम॒स्म्यृक्त्वग्ं॑
 सा मामनु॑व्रता भव पु॒गुंसे॑ पु॒त्राय॑ वेत्त॑वै श्रि॒यै
 पु॒त्राय॑ वेत्त॑व॒ एहि॑ सूनृते ॥ 3 ॥

अ॒ग्रत॑ष्पट्च ॥ 3 ॥

सोमा॑य जनि॒विदे॒ स्वाहा॑ गन्ध॒र्वाय॑ जनि॒विदे॒
 स्वाहा॑ऽग्र॒ये जनि॒विदे॒ स्वाहा॑।
 क॒न्य॒ला पि॒तृभ्यो॑ य॒ती प॑तिलो॒कम॑व
 दी॒क्षाम॑दास्थ॒ स्वाहा॑।
 प्रेतो॑ मु॒ञ्चाति॒ नामु॑त॒स्सुब॒द्धाम॒मुत॑स्करत्।
 यथे॒यमि॑न्द्र मी॒द्वस्सु॑पु॒त्रा सु॑भगाऽस॑ति।
 इ॒मां त्वमि॑न्द्र मी॒द्वस्सु॑पु॒त्राग्ं सु॑भगां॑ कृणु।

दशा॑स्यां पु॒त्राना॑र्धेहि॒ पति॑मेकाद॒शं कृ॑धि।
 अ॒ग्नि॑रै॒तु प्र॒थ॒मो दे॒वता॑ना॒गुं सो॑ऽस्यै
 प्र॒जां मु॑ञ्चतु मृत्युपा॒शात्।
 तद॒य॒गुं राजा॒ वरु॑णोऽनु॒मन्य॑तां यथे॒य॒गुं
 स्त्री पौ॒त्रम॑घं न रोदा॑त्।
 इ॒माम॑ग्नि॒स्त्राय॑तां गार्ह॑पत्यः प्र॒जाम॑स्यै
 नयतु दी॒र्घ॒मायुः॑।
 अशू॑न्योपस्था जी॒वता॑मस्तु मा॒ता
 पौ॒त्रमा॑न॒न्दम॑भि प्रबु॑ध्यतामि॒यम्।
 मा ते॑ गृ॒हे नि॒शि घोष॑ उ॒त्था॑द॒न्यत्र॑
 त्वद्रु॑द॒त्यस्सं॑विशन्तु।
 मा त्वं वि॑के॒श्युर॒ आवधि॑ष्ठा जी॒वप॑त्नी पतिलो॒के
 विरा॑ज॒ पश्य॑न्ती प्र॒जागुं॑ सु॒मन॑स्यमा॒नाम्।
 द्यौस्ते॑ पृ॒ष्ठगुं॑ रंक्षतु वा॒युरू॒रू अ॒श्विनौ॑ च॒
 स्तन॑ ध॒यन्त॑गुं सवि॒ताऽभि॑ रंक्षतु।
 आवा॑स॒सः परि॑धाना॒द्बृह॑स्पति॒र्विश्वे॑
 दे॒वा अ॒भि रं॑क्षन्तु प॒श्चात्।
 अ॒प्र॒ज॒स्तां पौ॑त्रमृत्युं पा॒प्मान॑मु॒त वा॒ऽघम्।
 शी॒र्ष्णास्त्र॑जामि॒वोन्मु॑च्य॑ द्विषद्भ्यः
 प्रति॑ मुञ्चामि॒ पाश॑म्।
 इ॒मं मे॑ वरु॒ण तत्त्वा॑ यामि॒ त्वं नो॑ अ॒ग्ने स॒ त्वं नो॑

अग्ने॒ त्वम॑ग्ने॒ अ॒याऽस्य॑या॒ सन्मन॑सा॒ हितः॑ ।
अ॒या सन् ह॒व्यमू॑हिषे॒ऽया नो॑ धेहि॒ भेष॑जम् ॥ 4 ॥

इ॒यम॒ष्टौ च॑ ॥ 4 ॥

आ ति॑ष्ठे॒मम॑श्मा॒नम॑श्मे॒व त्वग्ग् स्थि॑रा भ॒व ।
अ॒भि ति॑ष्ठ॒ पृत॑न्य॒तस्सह॑स्व॒ पृत॑नाय॒तः ।
इ॒यं ना॒र्युप॑ ब्रू॒ते कु॑ल्पा॒न्याव॑पन्ति॒का ।
दी॒र्घा॒युर॑स्तु॒ मे पति॑र्जीवा॒तु श॒रद॑श्श॒तम् ।
तुभ्य॑म॒ग्ने पर्य॑वहन्त्सूर्या॒ व॒ह॒तुना॑ स॒ह ।
पुनः॑ पति॑भ्यो जा॒यां दा अ॑ग्ने प्र॒जया॑ स॒ह ।
पुनः॑ पत्नी॑म॒ग्नि॒रदा॑दायु॒षा स॒ह वर्च॑सा ।
दी॒र्घा॒युर॑स्या॒ यः पति॑स्स ए॒तु श॒रद॑श्श॒तम् ।
विश्वा॑ उ॒त त्वया॑ व॒यं धारा॑ उ॒दन्या॑ इव ।
अति॑गाहेमहि॒ द्विषः॑ ।
आ ति॑ष्ठे॒मम॑श्मा॒नम् ।
अ॒र्यम॑णं॒ नु दे॒वं क॒न्या अ॒ग्निम॑यक्षत ।
स इ॒मां दे॒वो अ॑ध्व॒रः प्रे॒तो मु॒ञ्चाति॑
नामु॑त॒स्सुब॑द्धाम॒मुत॑स्करत् ।
तुभ्य॑म॒ग्ने पर्य॑वहन्पुनः॒ पत्नी॑म॒ग्नि॒रदा॑द्विश्वा॑
उ॒त त्वया॑ व॒य मा ति॑ष्ठे॒मम॑श्मा॒नम् ।
त्वम॑र्य॒मा भ॑वसि॒ यत्क॑नीनां॒ नाम॑

स्व॒धाव॒थ्स्वर्यं॑ बि॒भर्षि॑ ।
 अ॒ञ्जन्ति॑ वृ॒क्षगं॑ सु॒धितं॑ न गोभि॒र्यद्दम्प॑ती
 सम॑नसा कृ॒णोषि॑ ।
 तुभ्य॑मग्रे पर्यवह॒न्पुनः॑ पत्नी॑म॒ग्निर॑दाद्वि॒श्वाम्
 उ॒त त्वया॑ व॒यम् ।
 प्र त्वा॑ मु॒ञ्चामि॑ वरु॒णस्य॑ पाशा॒द्येन॑
 त्वाऽब॑ध्नाथ्सवि॒ता सु॒केतः॑ ।
 धा॒तुश्च॒ योनौ॑ सु॒कृतस्य॑ लो॒के स्यो॒नं ते॑
 सह॑ पत्या॑ करोमि ।
 इ॒मं वि॒ष्यामि॑ वरु॒णस्य॑ पाशं॒ यम॑ब॒ध्नीत
 सवि॒ता सु॒शेवः॑ ।
 धा॒तुश्च॒ योनौ॑ सु॒कृतस्य॑ लो॒केऽरि॑ष्टां त्वा
 सह॑ पत्या॑ कृ॒णोमि॑ ।
 अ॒याश्चा॒ग्रेऽस्य॑नभि॒शस्ती॑श्च
 स॒त्यमि॑त्त्वम॒या अ॑सि ।
 अय॑सा॒ मन॑सा धृ॒तोऽयसा॑ हृ॒व्यमू॑हिषे॒ऽया नो॑
 धेहि॑ भेष॒जम् ॥ 5 ॥

द्विष॑स्सुशेव॒स्त्रीणि॑ च ॥ 5 ॥

स॒त्येनो॑त्त॒मिता॒ भूमि॑स्सूर्ये॒णोत्त॑मिता॒ द्यौः ।
 ऋ॒तेना॑दि॒त्यास्ति॑ष्ठन्ति दि॒वि सोमो॑ अधि॑ श्रि॒तः ।

युञ्जन्ति ब्रध्नं योगेयोगे।
 सुकिङ्गुशुकङ्गं शल्मलिं विश्वरूपङ्गं
 हिरण्यवर्णङ्गं सुवृतङ्गं सुचक्रम्।
 आरोह वध्वमृतस्य लोकङ्गं स्योनं
 पत्ये वहतुं कृणुष्व।
 उदुत्तरमारोहन्ती व्यस्यन्ती पृतन्यतः।
 मूर्धानं पत्युरारोह प्रजायां च विराड्भव।
 सम्राज्ञी श्वशुरे भव सम्राज्ञी श्वश्रुवां भव।
 ननान्दरि सम्राज्ञी भव संराज्ञी अधि देवृषु।
 सुषाणाङ्गं श्वशुराणां प्रजायांश्च धनस्य च।
 पतीनां च देवृणां च सजातानां विराड्भव।
 नीललोहिते भवतः कृत्या सक्तिर्व्यज्यते।
 एधन्तेऽस्या ज्ञातयः पतिर्बन्धेषु बध्यते।
 ये वध्वश्चन्द्रं वहतुं यक्ष्मा यन्ति जनाङ्गं अनु।
 पुनस्तान् यज्ञियां देवा नयन्तु यत् आगताः।
 मा विदन्परिपन्थिनो य आसीदन्ति दम्पती।
 सुगेभिर्दुर्गमतीतामपद्रान्त्वरांतयः।
 सुगं पन्थानमारुक्ष्मरिष्टङ्गं स्वस्तिवाहनम्।
 यस्मिन्वीरो न रिष्यत्यन्येषां विन्दते वसुं ॥ 6 ॥

धनस्य च नवं च ॥ 6 ॥

ता म॑न्दसा॒ना मनु॑षो दुरो॒ण आध॑त्त॒ग्ं
 र॒यिं द॒शवी॑रं वच॒स्यवे॑ ।
 कृ॒तं ती॒र्थ॒ग्ं सु॑प्रपा॒ण॒ग्ं शु॑भस्पती स्था॒णुं
 प॑थे॒ष्ठामप॑ दु॒र्मति॑ग्ं ह॒तम् ।
 अ॒यं नो॑ म॒ह्याः पा॒र॒ग्ं स्व॒स्ति
 नै॑ष॒द्वन॒स्पतिः॑ ।
 सी॒रां नस्सु॑तरा॑ भव दी॒र्घायु॑त्वाय॒ वर्च॑से ।
 अ॒स्य॒ पा॒रे नि॒र्ऋ॒तस्य॑ जी॒वा ज्योति॑रशीमहि ।
 म॒ह्या इ॑न्द्रस्स्व॒स्तये॑ ।
 यदृ॒ते चि॑दभि॒श्रिषः॑ पु॒रा ज॒र्तृभ्य॑ आ॒तृदः॑ ।
 सन्धा॑ता स॒न्धिं म॒घवा॑ पु॒रोव॑सु॒र्निष्कर्ता॑
 वि॒हृतं॑ पु॒नः ।
 इडा॑म॒ग्र इ॒मं मे॑ वरु॒ण तत्त्वा॑ यामि॒ त्वं नो॑ अ॒ग्ने
 स त्वं नो॑ अ॒ग्ने त्वम॑ग्ने अ॒याऽसि॑ ।
 ये ग॑न्ध॒र्वा अ॑प्सर॒सश्च दे॒वीरे॒षु
 वृ॒क्षेषु॑ वानस्प॒त्येष्वास॑ते ।
 शि॒वास्ते अ॒स्यै व॒ध्वै भव॑न्तु मा
 हि॒गंसि॑षुर्व॒हतु॑मृ॒ह्यमा॑नाम् ।
 या ओष॑धयो॒ या न॒द्यो॑ यानि॒
 धन्वा॑नि॒ ये वना॑ ।
 ते त्वा॑ वधु॒ प्रजा॑व॒तीं प्र त्वे

मुञ्चन्त्वग्ंहसः।
 संकाशयामि वहतुं ब्रह्मणा गृहैरघोरेण
 चक्षुषा मैत्रेण।
 पर्याणद्धं विश्वरूपं यदस्याग् स्योनं
 पतिभ्यस्सविता कृणोतु तत्।
 आ वामगन्धसुमतिर्वाजिनीवसू न्यश्विना
 हृथ्सु कामाग् अयगंसत।
 अभूतं गोपा मिथुना शुभस्पती प्रिया
 अर्यम्णो दुर्याग् अशीमहि।
 अयं नो देवस्सविता बृहस्पतिरिन्द्राग्नी
 मित्रावरुणा स्वस्तये।
 त्वष्टा विष्णुः प्रजया सग्रराणः काम
 आयातं कामाय त्वा विमुञ्चतु ॥ 7 ॥

आसन्ते नव च ॥ 7 ॥

शर्म वर्मेदमाहरास्यै नार्या उपस्तिरे।
 सिनीवालि प्रजायतामियं भगस्य सुमता असत्।
 गृहान्भद्रान्धसुमनसः प्रपद्येऽवीरघ्नी
 वीरवतस्सुवीरान्।
 इरां वहतो घृतमुक्षमाणास्तेष्वहग्
 सुमनास्सं विशामि।

आगन्गोष्ठं महिषी गोभिरश्वैरायुष्मत्पत्नी
 प्रजयां स्वर्वित्।
 बह्वीं प्रजां जनयन्ती सुरत्नेममग्निग्ं
 शतहिमास्सपर्यात्।
 अयमग्निर्गृहपतिस्सुसगंसत्पुष्टिवर्धनः।
 यथा भगस्याभ्यां ददद्रियं
 पुष्टिमथो प्रजाम्।
 प्रजायां आभ्यां प्रजापत् इन्द्राग्नी
 शर्म यच्छतम्।
 यथैनयोर्न प्रमीयाता उभयोर्जीवतोः प्रजाः।
 तेन भूतेन हविषाऽयमाप्यायतां पुनः।
 जायां यामस्मा आवाक्षुस्ताग्ं
 रसेनाभिवर्धताम्।
 अभिवर्धतां पयसाऽभि राष्ट्रेण वर्धताम्।
 रय्या सहस्रपोषसेमौ स्तामनपेक्षितौ।
 इहैव स्तं मा वियोष्ठं विश्वमायुर्व्यश्रुतम्।
 मह्या इन्द्रस्स्वस्तये।
 ध्रुवैधि पोष्या मयि मह्यं त्वाऽदाद्बृहस्पतिः।
 मया पत्यां प्रजावती सं जीव शरदश्शतम्।
 त्वष्टां जायामजनयत्त्वष्टाऽस्यै त्वां पतिम्।
 त्वष्टां सहस्रमायूग्ंषि दीर्घमायुः कृणोतु वाम्।

इ॒मं मे॑ वरु॒ण तत्त्वा॑ या॒मि त्वं नो॑ अ॒ग्ने
स त्वं नो॑ अ॒ग्ने त्वम॑ग्ने अ॒याऽसि॑ ॥ ४ ॥

जीव॑तोः प्र॒जा वा॒मेकं॑ च ॥ ४ ॥

इ॒ह गावः॑ प्र॒जाय॑ध्वमि॒हाश्वा॑ इ॒ह पू॒रुषाः॑ ।
इ॒हो स॒हस्र॑दक्षि॒णो रा॒यस्पोषो॑ नि॒षीद॑तु ।
सोमे॑नादि॒त्या ब॒लि॒न॒स्सोमे॑न पृथि॒वी दृ॒ढा ।
अथो॑ नक्ष॑त्राणा॒मे॒षामु॒पस्थे॑ सोम॒ आधि॑तः ।
प्र॒स्वस्स्थः॑ प्रे॒यं प्र॒जया॑ भु॒वने॑ शो॒चेष्ट॑ ।
इ॒ह प्रि॒यं प्र॒जया॑ ते॒ समृ॑ध्यता॒मस्मि॒न्गृहे॑
गा॒र्ह॑पत्याय जा॒गृहि॑ ।
ए॒ना प॒त्या त॒न्वग्ं॑ स॒ग्ं सृ॑ज॒स्वाथा॑
जी॒व्रीं वि॒दथ॑मा॒वदा॑सि ।
सु॒म॒ङ्ग॒लीरि॒यं व॒धूरि॒माग्ं॑ संमे॒त प॑श्य॒त ।
सौभा॑ग्यम॒स्यै द॒त्वाया॑थास्तं॒ विप॑रे॒तन॑ ।
ध्रु॒वक्षि॑तिर्ध्रु॒वयो॑निर्ध्रु॒वम॑सि ध्रु॒वत॑स्स्थि॒तम् ।
त्वं नक्ष॑त्राणां मे॒थ्यसि॑ स मां पा॒हि पृ॑त॒न्यतः॑ ।
स॒प्त॒र॒षयः॑ प्रथ॒मां कृ॑त्तिका॒नाम॑रु॒न्ध॒तीं
यद्ध्रु॒वता॑ग्ं ह नि॒न्युः॑ ।
षट्कृ॑त्तिका॒ मुख्य॑यो॒गं
वह॑न्ती॒यम॒स्माक॑मेध॒त्वष्ट॑मी ।

सद॑स॒स्पति॑मद्भु॒तं प्रि॒यमिन्द्र॑स्य॒ काम्य॑म्।
सनि॑ मे॒धाम॑यासिषम्।
उद्दी॑प्यस्व जा॒तवे॑दोऽप॒घ्नन्नि॑र॒ऋतिं॑ मम॑।
प॒शूश्च॑ मह्य॒माव॑ह॒ जीव॑नं च॒ दिशो॑ दश।
मानो॑ हि॒गंसी॑ज्जा॒तवे॑दो॒ गाम॑श्च॒ पुरु॑षं॒ जग॑त्।
अ॒बिभ्र॑द॒ग्र आ॑ग॒हि श्रि॒या मा॒ परि॑ पा॒तय॑ ॥ १ ॥

ध्रुव॑त॒स्स्थि॒तं नव॑ च ॥ १ ॥

उ॒दी॒र्ष्वातो॑ वि॒श्वाव॑सो॒ नम॑से॒डाम॑हे त्वा।
अ॒न्यामि॑च्छ॒ प्रफ॑र्व्य॒गं सं जा॒यां
पत्या॑ सृ॒ज।
उ॒दी॒र्ष्वातः॑ पति॑वति॒ ह्येषा॑ वि॒श्वाव॑सुं
नम॑सा गी॒र्भिरी॑ट्टे।
अ॒न्यामि॑च्छ॒ पितृ॑षदं॒ व्यक्ता॑गुं॒ स ते॑ भा॒गो
ज॒नुषा॑ तस्य॑ वि॒द्धि।
अग्ने॑ प्रायश्चित्ते॒ त्वं दे॒वानां॑ प्रायश्चित्ति॒रसि॑
ब्राह्म॑णस्त्वा॒ नाथ॑का॒मः प्र॑पद्ये॒ याऽस्यां॑
पति॑घ्नी॒ तनूः॑ प्र॒जाघ्नी॑ प॒शुघ्नी॑ ल॒क्ष्मिघ्नी॑
जा॒रघ्नी॑म॒स्यैतां॑ कृ॒णोमि॑ स्वाहा॑।
वायो॑ प्रायश्चित्त॒ आदि॑त्य प्रायश्चित्ते॒ प्रजा॑पते
प्रायश्चित्ते॒ त्वं दे॒वानां॑ प्रायश्चित्ति॒रसि॑

ब्राह्मणस्त्वां नाथकामः प्रपद्ये याऽस्यां
 पतिघ्नी तनूः प्रजाघ्नी पशुघ्नी लक्ष्मिघ्नी
 जारघ्नीमस्यै तां कृणोमि स्वाहा॥
 प्रसवश्चोपयामश्च काटश्चार्णवश्च धर्णसिश्च
 द्रविणं च भगश्चान्तरिक्षं च सिन्धुश्च
 समुद्रश्च सरस्वाग्श्च विश्वव्यचाश्च ते यं द्विष्मो
 यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मस्स्वाहा॥
 मधुश्च माधवश्च शुक्रश्च शुचिश्च नभश्च
 नभस्यश्चेषश्चोर्जश्च सहश्च सहस्यश्च तपश्च
 तपस्यश्च ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां
 जम्भे दध्मस्स्वाहा॥
 चित्तं च चित्तिश्चाकूतं चाकूतिश्चाधीतं
 चाधीतिश्च विज्ञातं च विज्ञानं च नामं च
 ऋतुश्च दर्शश्च पूर्णमासश्च ते यं द्विष्मो यश्च
 नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मस्स्वाहा॥
 भूस्स्वाहा भुवस्स्वाहा
 सुवस्स्वाहोग्स्वाहा॥ 10 ॥

उदीर्ष्वतो दशं ॥ 10 ॥

अपश्यं त्वा मनसा चेकितानं तपसो
 जातं तपसो विभूतम्।

इ॒ह प्र॒जामि॒ह र॒यिग्ं ररा॑णः प्रजा॑यस्व
प्र॒जया॑ पु॒त्रकाम॑ ।

अप॑श्यं त्वा॒ मन॑सा॒ दी॒ध्या॑ना॒ग् स्वा॑यां
त॒नूग्ं ऋ॒त्विये॒ नाथ॑मानाम् ।

उप॑ मामु॒च्चा यु॑व॒तिर्ब॑भू॒याः प्रजा॑यस्व
प्र॒जया॑ पु॒त्रकामे॑ ।

सम॑ञ्जन्तु॒ विश्वे॑ दे॒वास्स॑मापो॒ हृद॑यानि नौ ।
सं मा॑त॒रिश्वा॒ सं धा॒ता समु॑ दे॒ष्ट्रीं
दि॒देष्टु॑ [दि॒देष्टि॑] नौ ।

प्रजा॑पते त॒न्व मे॑ जुषस्व
त्वष्ट॑र्दे॒वेभि॑स्सह॒साम॑ इन्द्र ।

विश्वे॑र्दे॒वे रा॒तिभि॑स्सग॒ररा॑णः पु॒गुंसां
ब॑हू॒नां मा॒तर॑स्स्याम ।

आ नः॑ प्र॒जां ज॑नयतु प्र॒जाप॑तिराज॒रसा॑य
सम॑नक्त्व॒र्यमा॑ ।

अदु॑र्मङ्ग॒लीः प॑तिलो॒कमा॑वि॒श शं नो॑ भव
द्वि॒पदे॒ शं च॑तु॒ष्पदे॑ ।

तां पू॑षञ्छि॒वत॑मा॒मेर॑यस्व॒ यस्यां
बी॒जं म॑नु॒ष्या व॑पन्ति ।

या न॑ ऊ॒रू उ॑श॒ती वि॒स्रया॑तै
यस्या॑मु॒शन्तः॒ प्रह॑रेम॒ शेफ॑म् ॥ 11 ॥

[या नं ऊरू उ॒शती॑ वि॒स्रया॑तै
यस्या॑मु॒शन्तः॑ प्र॒हरे॑म॒ शेफ॑म् ॥ 11 ॥]

शं चतु॑ष्पदे॒ द्वे च॑ ॥ 11 ॥

आ॒रो॒हो॒रुमु॑प॒बर्ह॑स्व बा॒हुं परि॑ष्वजस्व
जा॒याग्ं सु॑मन॒स्यमा॑नः।
तस्या॑ पु॒ष्यतं॑ मि॒थुनौ॑ सयो॒नी ब॒र्हीं प्र॒जां
ज॒नय॑न्तौ॒ सरै॑तसा।
आ॒र्द्रया॑ऽर॒ण्या य॒त्राम॑न्थ॒त्पुरु॑षं
पुरु॑षेण श॒क्रः।
तदे॒तौ मि॑थु॒नौ सयो॑नी
प्र॒जया॑ऽमृते॒नेह॑ ग॒च्छत॑म्।
अ॒हं गर्भ॑मद॒धामो॑षधी॒ष्वहं
विश्वे॑षु॒ भुव॑नेष्वन्तः।
अ॒हं प्र॒जा अ॑जनयं पि॒तृणा॑म॒हं
जनि॑भ्यो अ॒वरी॑षु॒ पुत्रा॑न्।
पु॒त्रिणे॒मा कु॑मा॒रिणा॑ वि॒श्वमा॑युर्व्य॒श्रुत॑म्।
उ॒भा हि॑र॒ण्यपे॑शसा वी॒तिहो॑त्रा कृ॒तद्व॑सू।
द॒शस्य॑न्त्वाऽमृता॒य क॑ग्ं श॒मूधो॑ रोम॒शग्ं
ह॑थो दे॒वेषु॑ कृ॒णुतो॑ दु॒वः ॥ 12 ॥

आ॒रो॒ह न॑व ॥ 12 ॥

विष्णुर्योनिं कल्पयतु त्वष्टा रूपाणि पिग्ंशतु।
 आसिञ्चतु प्रजापतिर्धाता गर्भं दधातु ते।
 गर्भं धेहि सिनीवाल्लि गर्भं धेहि सरस्वति।
 गर्भं ते अश्विनौ देवावाधत्तां पुष्करस्रजा।
 हिरण्ययी अरणी यं निर्मन्थतो अश्विना।
 तं ते गर्भं हवामहे दशमे मासि सूतवे।
 यथेयं पृथिवी मही तिष्ठन्ती गर्भमादधे।
 एवं त्वं गर्भमाधत्स्व दशमे मासि सूतवे।
 यथा पृथिव्यग्निगर्भा द्यौर्यथेन्द्रेण गर्भिणी।
 वायुर्यथा दिशां गर्भं एवं गर्भं दधामि ते।
 विष्णो श्रेष्ठेन रूपेणास्यां नार्यां गवीन्याम्।
 पुमांसं गर्भमाधेहि दशमे मासि सूतवे।
 नेजमेष परापत सपुत्रः पुनरापत।
 अस्यै मे पुत्रकामायै गर्भमाधेहि यः पुमान्।
 व्यस्य योनिं प्रति रेतो गृहाण पुमान्पुत्रो
 धीयतां गर्भो अन्तः।
 तं माता दशमासो बिभर्तु स जायतां
 वीरतमस्स्वानाम्।
 आ ते गर्भो योनिमेतु पुमान्बाणं इवेषुधिम्।
 आ वीरो जायतां पुत्रस्ते दशमास्यः ॥ 13 ॥

गर्भं दधामि तेऽष्टौ च ॥ 13 ॥

क॒रोमि॑ ते प्राजाप॒त्यमा॑ गर्भो॒ योनि॑मेतु ते।
 अन॑नः पूर्णो जा॒यता॑मश्लो॒णोऽपि॑शाचधीतः।
 पु॒माग्स्ते॑ पु॒त्रो ना॑रि॒ तं पु॒मा॒ननु॑जायताम्।
 तानि॑ भ॒द्राणि॑ बीजा॑न्यृष॒भा ज॑नयन्तु नौ।
 यानि॑ भ॒द्राणि॑ बीजा॑न्यृष॒भा ज॑नयन्ति नः।
 तैस्त्वं पु॒त्रान् वि॑न्दस्व॒ सा प्र॒सूर्ध॑नुका भव।
 काम॒प्रमृ॑ध्यतां मह्य॒मप॑राजितमे॒व मे॑।
 यं कामं॑ का॒मये॑ दे॒व तं मे॑ वायो॒ सम॑र्धय।
 अ॒नु॒ह्वं प॑रि॒ह्वं प॑रीवा॒दं प॑रि॒क्षप॑म्।
 दु॒स्स्व॑प्रं॒ दुरु॑दितं॒ तद्द्वि॑षद्भ्यो॑ दिशाम्य॒हम्।
 अ॒नु॒हूतं॑ प॒रि॒हूत॑ग्ं श॒कुने॑र्यदशा॒कुन॑म्।
 मृ॒गस्य॑ सृ॒तम॑क्षणया॒ तद्द्वि॑षद्भ्यो॑ दिशाम्य॒हम्।
 आ॒रात्ते॑ अ॒ग्निर॑स्त्वा॒रात्प॑र॒शुर॑स्तु ते।
 नि॒वा॒ते त्वा॑ऽभि व॑र्षतु स्व॒स्ति तै॑ऽस्तु वनस्पते
 स्व॒स्ति मे॑ऽस्तु वनस्पते।
 नम॑श्शकृ॒त्सदे॑ रु॒द्राय॑ नमो॑ रु॒द्राय॑ शकृ॒त्सदे॑।
 गो॒ष्ठम॑सि॒ नम॑स्ते अस्तु॒ मा मां॑ हि॒गंसी॑स्सि॒गंसि॑
 नसि॑ वज्रो॒ नम॑स्ते अस्तु॒ मा मां॑ हि॒गंसीः॑।
 उ॒द्गा॒तेव॑ श॒कुने॑ सामं गायसि ब्रह्मपु॒त्र इ॑व

सवनेषु शगंससि।
स्वस्ति नशकुने अस्तु प्रति नस्सुमना भव ॥ 14 ॥

अहमष्टौ च ॥ 14 ॥

प्रातरग्निं प्रातरिन्द्रं हवामहे
प्रातर्मित्रावरुणा प्रातरश्विना।
प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिं प्रातस्सोममुत
रुद्रं हुवेम।
प्रातर्जितं भगमुग्रं हुवेम वयं
पुत्रमदितेर्यो विधर्ता।
आध्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चिद्राजा
चिद्यं भगं भक्षीत्याह।
भग प्रणेतर्भग सत्यराधो भगेमां
धियमुदव ददन्नः।
भग प्रणो जनय गोभिरश्वैर्भग
प्रनृभिर्नृवन्तस्स्याम।
उतेदानीं भगवन्तस्स्यामोत प्रपित्व
उत मध्ये अहाम्।
उतोदिता मघवन्त्सूर्यस्य वयं देवानां
सुमतौ स्याम।
भग एव भगवांस् अस्तु देवास्तेन

व॒यं भ॒ग॒व॒न्त॒स्स्या॒म।
 तं त्वा॑ भ॒ग॒ सर्व॒ इ॒ज्जो॑ह॒वीमि॒ स नो॑
 भ॒ग॒ प॒र ए॒ता भ॑वे॒ह।
 स॒म॒ध्व॒रायो॒षसो॑ न॒मन्त॒ दधि॒क्रावे॑व
 शु॒च॒ये प॒दाय॑।
 अ॒र्वा॒ची॒नं व॑सु॒विदं॒ भ॒गं नो॒ रथ॑मि॒वाश्वा॑
 वा॒जि॒न॒ आव॑ह॒न्तु।
 अ॒श्वा॒वती॒र्गो॒मती॑र्न उ॒षासो॑
 वी॒र॒वती॒स्सद॑मुच्छ॒न्तु भ॒द्राः।
 घृ॒तं दु॒हा॒ना वि॒श्वतः॒ प्रपी॑ना यू॒यं पा॑त
 स्व॒स्तिभि॒स्सदा॑ नः ॥ 15 ॥

भ॒वे॒ह च॒त्वारि॑ च ॥ 15 ॥

इ॒मां ख॒ना॒म्योष॑धीं वी॒रुधं॒ बल॑व॒त्तमा॑म्।
 यया॑ स॒पत्नीं॒ बाध॑ते॒ यया॑ संवि॒न्दते॒ पति॑म्।
 उ॒त्ता॒नप॑र्णे सु॒भ॒गे स॒ह॒माने॒ सह॑स्वति।
 स॒पत्नीं॑ मे॒ परा॑ध॒म॒ पति॑ मे॒ केवलं॑ कृधि।
 उ॒त्तरा॑ऽह॒मुत्तर॑ उत्तरेदु॒त्तरा॑भ्यः।
 अथा॑ स॒पत्नी॒ या म॑मा॒ध॒रा सा॑ऽध॒राभ्यः॑।
 न ह्य॑स्यै॒ नामं॑ गृ॒भ्णामि॒ नो
 अ॒स्मिन्न॑म॒ते ज॒ने॑।

परा॑मे॒व परा॑वत॒ग्ं स॒पत्नीं॑ नाशयामसि।
 अ॒हम॑स्मि॒ सह॑मा॒नाऽथ॒ त्वम॑सि सास॒हिः।
 उ॒भे सह॑स्वती भू॒त्वा स॒पत्नीं॑ मे सहावहै।
 उप॑ तेऽधा॒ग्ं सह॑मानाम॒भि
 त्वा॑ऽधा॒ग्ं सही॑यसा।
 मामनु॑ प्र ते॒ मनो॑ व॒त्सं गौरि॑व धावतु
 प॒था वारि॑व धावतु ॥ 16 ॥

सहावहै द्वे च ॥ 16 ॥

उद॒सौ सूर्यो॑ अगा॒दुद॒यं मा॑म॒को भगः॑।
 अ॒हं तद्वि॒द्वला॑ पतिम॒भ्यसा॑क्षि विषास॒हिः।
 अ॒हं के॒तुर॒हं मूर्धा॑ऽहमु॒ग्रा वि॒वाच॑नी।
 ममेदनु॑ ऋतुं पति॑स्सेहानाया॑ उ॒वाच॑रेत्।
 मम॑ पु॒त्राश्शत्रु॑हणोऽथो॑ मे दुहि॒ता वि॒राट्।
 उ॒ताहम॑स्मि॒ सञ्ज॑या॒ पत्यु॑र्मे॒ श्लोकं॑ उ॒त्तमः॑।
 येनेन्द्रो॑ ह॒विषा॑ कृत्य॑भवद्वि॒व्युत्त॑मः।
 अ॒हं तद॑क्रि देवा अस॒पत्ना॑ किला॑भवम्।
 अ॒स॒प॒त्ना स॑पत्नि॒घ्नी ज॑यन्त्यभि॒भूव॑रीः।
 आ॒वि॒त्सि॒ सर्वा॑सा॒ग्ं राधो॑ व॒र्चो
 अ॒स्थे॑यसामिव।

सम॑जैषमि॒मा अ॒ह॒गं स॒प॒ती॒रभि॒भू॒व॒रीः।
यथा॒ऽह॒म॒स्य वी॒र॒स्य॑ वि॒राजा॑मि॒ धन॑स्य च ॥ 17 ॥

अस्थे॑यसामि॒व द्वे च॑ ॥ 17 ॥

अ॒क्षी॒भ्यां॑ ते॒ नासि॑काभ्यां॒ कर्णा॑भ्यां॒
चु॒बु॒का॒दधि॑।
यक्ष॑म॒गं शी॒र्ष॒ण्यं म॒स्तिष्का॑ञ्जि॒ह्वाया॒
वि॒वृ॒हामि॑ ते।
ग्री॒वाभ्य॑स्त उ॒ष्णिहा॑भ्यः॒ कीक॑साभ्योऽनू॒क्यात्।
यक्ष॑मं॒ दोष॑ण्यम॒गंसा॑भ्यां॒ बा॒हुभ्यां॒
वि॒वृ॒हामि॑ ते।
आ॒न्त्रेभ्य॑स्ते॒ गुदा॑भ्यो वनि॒ष्ठोर्हृ॒दया॑दधि।
यक्ष॑मं॒ मत॑स्त्राभ्यां॒ य॒क्नः प्ला॑शिभ्यो॒ वि॒वृ॒हामि॑ ते।
ऊ॒रुभ्यां॑ तेऽष्ठी॒वद्भ्यां॒ जङ्घा॑भ्यां॒ प्रप॑दाभ्याम्।
यक्ष॑म॒गं श्रो॑णीभ्यां॒ भा॒सदा॑ध्व॒गंससो॒
वि॒वृ॒हामि॑ ते।
मेह॑नाद्व॒लङ्क॑रणा॒ल्लोम॑भ्यस्ते न॒खेभ्यः॑।
यक्ष॑म॒गं सर्व॑स्मादा॒त्मन॑स्तमि॒मं वि॒वृ॒हामि॑ ते।
अङ्गा॑दङ्गा॒ल्लोम्रो॑लोम्रो जा॒तं पर्व॑णिपर्वणि।
यक्ष॑म॒गं सर्व॑स्मादा॒त्मन॑स्तमि॒मं वि॒वृ॒हामि॑ ते।
परा॑देहि शा॒ब॒ल्यं ब्र॒ह्म॑भ्यो॒ विभ॑जा॒ वसु॑।

कृत्यैषा प॒द्वती॑ भू॒त्वा जा॒याऽऽवि॑शते॒ पति॑म् ।
 अ॒क्षी॒ला त॒नूर्भव॑ति॒ रुश॑ती पा॒पया॑ऽमुया ।
 पति॒र्यद्व॑ध्वै वास॑सा॒ स्वमङ्ग॑मभि॒ धिथ्स॑ति ।
 क्रूर॑मे॒तत्कटु॑कमे॒तदपा॑ष्ठव॒द्विष॑व॒न्नैतद॑त्तवे ।
 सूर्या॑ यः प्र॒त्यक्षं॑ वि॒द्याथ्स॑ ए॒तत्प्रति॑गृह्णीयात् ।
 आ॒शस॑नं वि॒शस॑न॒मथो॑ अधि वि॒चर्त॑नम् ।
 सूर्या॑याः पश्य रू॒पाणि॑ तानि
 ब्र॒ह्मोत॑ शग्॑सति ॥ 18 ॥

इ॒मं वि॒वृहामि॑ ते शग्॑सति ॥ 18 ॥

अ॒क्षी॒भ्यां ग्री॑वाभ्यं आ॒न्त्रेभ्यं॑ ऊ॒रुभ्यां॑
 मेह॑ना॒दङ्गा॑दङ्गात्परा॑देहि स॒प्त ॥

प्र॒सुग॑मन्ता॒ऽष्टाद॑श॒ हिर॑ण्यवर्णाः पञ्च॑दश॒ सोमः॑
 प्रथ॑म॒ष्पोडं॑श॒ सोमा॑य॒ जनि॑विदे॒ऽष्टाद॑शाति॒ष्ठेमं
 त्रयो॑विग्ं शति॒स्सत्ये॑न॒ ता म॑न्दसा॒नैका॑न्न विग्ं॒शति॑रेका॒न्न
 विग्ं॑शति॒श्शर्म॑ व॒र्मेक॑विग्ंशति॒रिह॑ गाव॒ एका॑न्न
 विग्ं॑शति॒रुदी॑र्षातो॒ दशा॑पश्यं॒ त्वा द्वा॑दशारो॒होरुं॑ नव॒
 विष्णु॑र्योनि॒ क॒रोमि॑ ते॒ऽष्टाद॑शाष्टादश प्रा॒तर॑ग्निं
 चतु॑र्दशे॒मां खना॑म्युद॒सौ सूर्यो॑ द्वाद॑शद्वादशा॒क्षीभ्यां॑
 ते विग्ं॑शति॒रष्टाद॑श ॥ 18 ॥

अ॒क्षी॒भ्यां ते॑ नासि॑काभ्याम् ।
 उद॒सौ सूर्यो॑ अगात् ।
 इ॒मां खना॑म्योष॑धीम् ।
 प्रा॒तर॑ग्निम् ।

क॒रोमि॑ ते प्राजाप॒त्यम् ।
विष्णु॑र्योनि॑ कल्पयतु ।
आरो॑होरुम् ।
अप॑श्यं त्वा॒ मन॑सा॒ चेकि॑तानम् ।
उ॒दी॒र्ष्वातो॑ विश्वावसो ।
इ॒ह गावः॑ प्रजा॑यध्वम् ।
शर्म॑ वर्मे॒दमा॑हर ।
ता म॑न्दसा॒ना मनु॑षो दुरो॒णे ।
स॒त्येनो॑त्त॒भिता॑ भूमिः ।
आति॑ष्ठे॒मम॑श्मानम् ।
सोमा॑य जनि॒विदे॒ स्वाहा॑ ।
सोमः॑ प्रथ॒मो वि॑विदे गन्ध॒र्वः ।
हिर॑ण्यवर्णा॒श्शुच॑यः पाव॒काः ।
प्र॒सु॒गम॑न्ता॒ धिय॑सान॒स्यं स॒क्षणि॑ ॥ 18 ॥
प्र॒सु॒गम॑न्ताऽप॑श्यं त्वाऽष्टा॑दश ॥ 18 ॥
प्र॒सु॒गम॑न्ता॒ तानि॑ ब्र॒ह्मोत॑ शग्॑सति ॥

॥ हरिः ओ(३)म् ॥

॥ इति एकाग्रिकाण्डे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः ॥